

ת"ד 1240/07/17 - מדינת ישראל נגד יוסי בן אברהם מזרחי

29 ינואר 2018

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
ת"ד 1240-07-17 מדינת ישראל נ' מזרחי
בפני כב' השופטת ליאת שמיר הירש
המאשימה
נגד
הנאשם
יוסי בן אברהם מזרחי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד דגנית שחר

הנאשם וב"כ - עו"ד ירחמיאל נתנזון

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על בסיס הודאת הנאשם הנני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום:

סיכון הולך רגל במעבר חציה - נסיבות מחמירות - עבירה לפי תקנה 67 א לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62 (2) + 38 (2) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961.

אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה - עבירה לפי תקנה 67 א לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 19610.

חבלה של ממש ע"פ סעיף 38 לפקודת התעבורה - עבירה לפי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961.

ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ח, 29/01/2018 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בקלות ראש, שבאה לידי ביטוי בכך שביום 12.1.17 לא איפשר להולכת הרגל, חזן חווה, להשלים החציה במעבר חציה ופגע בה עם רכבו.

כתוצאה מהפגיעה, נחבלה הולכת הרגל חבלות של ממש ונגרם לה שבר בצוואר הירך משמאל והיא נזקקה לאישפוז וניתוח לקיבוע השבר.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו באירוע.

טיעוני הצדדים

באת כוח המאשימה הגישה את תעודותיה הרפואיות של הנפגעת ואת עברו התעבורתי של הנאשם במסגרת ראיותיה לעונש.

באת כוח המאשימה טענה כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם שכן, מדובר ברשלנות גבוהה ובכך שהתאונה התרחשה במעבר חציה, שהוא "קודש הקודשים" של הולך הרגל.

באת כוח המאשימה ביקשה להעדיף את האינטרס הציבורי וזאת בשל הפגיעה שנגרמה להולכת הרגל.

מנגד, טען ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע שבו רף הרשלנות אינו גבוה, על אף שמדובר בתאונה שהתרחשה בסמוך למעבר חציה.

ב"כ הנאשם טען כי במקום התאונה קיים שדה ראייה מוגבל בשל עצים הגדלים במקום וכן טען כי הנאשם הגיע במהירות נמוכה מאוד, לטענתו, עקב התנהגותה התורמת של הולכת הרגל, אירעה התאונה.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי במקרה זה, תיק החקירה נחקר בצורה דלה, הבוחן יצא למקום התאונה רק חודשים ארוכים מיום האירוע והדבר הוביל לכך שטענות ההגנה של הנאשם לא נחקרו כראוי ואין ממצא כלשהו בכביש אשר עליו ניתן להסתמך.

ב"כ הנאשם הוסיף כי מדובר בנאשם אשר עברו התעבורתי מעיד עליו כי הוא נהג זהיר וכי יש להביא בחשבון העונש את הודאתו המיידית, הבעת החרטה וההתעניינות אותה הביע כלפי הנפגעת.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופת פסילה מינימלית ופירט את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, לפיהן נדרש לרישיונו כחלק מפעילות חייו השוטפת.

דין והכרעה

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע ראשית את מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה כאשר העיקרון המנחה הוא עיקרון ההלימה.

הערך המוגן שנפגע מביצוע העבירה בתיק זה הינו שמירה על שלום הציבור ושלמות גופו של אדם.

מידת הפגיעה בערך המוגן בנסיבות שהובאו בפני הינה בינונית וזאת בשל העובדה כי מדובר בתאונה שהתרחשה בתחום מעבר החציה ובהתחשב במידת החבלות אשר נגרמו להולכת הרגל.

באשר לתוצאות התאונה, מהתעודה הרפואית שהוגשה לבית המשפט עולה כי הולכת הרגל נחבלה במפרק הירך, עברה ניתוח, בעקבותיו אושפזה למשך 4 ימים.

ניתן להתרשם מתיאור הפגיעות בגופה של הולכת הרגל כי מחד אין מדובר בחבלות קלות ומאידך, אין מדובר בפגיעות כה חמורות, הראיה לכך כי הולכת הרגל שוחררה לביתה כעבור 4 ימים במצב טוב וללא השגחה.

בהתחשב באלה, בחבלות שנגרמו להולכת הרגל, למידת הרשלנות אותה קבעתי ברף הבינוני, לאחר שהבאתי בחשבון את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי פסילה ויכול להגיע עד ל - 12 חודשים. לעונש הפסילה יתווספו עונשי פסילה מותנית, קנס ופיצוי לנפגעת העבירה.

אציין כי ישנם מקרים בהם רף הענישה יכלול מאסר שירוצה בעבודות שירות או בביצוע של"צ, אך דרך כלל רכיבי ענישה אלה יתווספו כאשר מדובר בנהגים שאינם נורמטיביים או במקרים בהם מדובר ברשלנות שהינה ברף הגבוה.

על מתחם העונש ההולם ניתן ללמוד, בין היתר, מפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 2648/14 **יעקב בירויטי נ' מדינת ישראל**, שם דובר בנהג אוטובוס מקצועי, אשר סגר את דלתות האוטובוס על נוסע בזמן עלייתו אל הרכב וכתוצאה מכך נחבל הנוסע חבלות של ממש בדמות שבר בצלעות ואושפז למספר ימים. גזר הדין כלל 3 חודשי פסילה, 100 שעות של"צ, פסילה על תנאי וקנס.

רע"פ 1420/13 **איגור זורקובסקי נ' מדינת ישראל**, שם מדובר בנאשם שנסע לאחר בתחנת דלק ופגע בקשישה וגרם לה לשברים בכף הרגל. גזר הדין כלל 7 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

עפ"ת 10348-03-14 **מרים לוגסי נ' מדינת ישראל**, שם דובר בנאשמת שאיבדה שליטה ברכב ללא סיבה וגרמה לחבלות של ממש, בין היתר, חבלת ראש עם אמנזיה. גזר הדין (במסגרת הסדר טיעון) כלל 5 חודשי פסילה, פסילה על תאי וקנס.

עפ"ת 46532-03-13 **משה אדזיאשוילי נ' מדינת ישראל** שם דובר בנאשם נהג אוטובוס שפנה פניית פרסה ופגע ברכב וגרם לנהג המעורב לשבר בסטרנום. גזר הדין כלל 4 חודשי פסילה בניכוי חודשיים פסילה מנהלית, פסילה על תנאי וקנס.

עפ"ת 42785-04-13 **שמואל מוסייב נ' מדינת ישראל**, שם דובר בנהג מונית אשר המשיך בנסיעה טרם הספיקה לרדת הנוסעת, שנפלה ונגרם לה שבר בכף הרגל. גזר הדין כלל חודשיים פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

עפ"ת 44705-11-11 **ויקטור צלח נ' מדינת ישראל** שם דובר בנסיעה לאחור אשר גרמה לפגיעה בקשישה שנגרמו לה פריקת המפרק והיא נזקקה לאשפוז. בית המשפט המחוזי התערב בעונש הפסילה והביא בחשבון את עברו המקל של הנאשם, את גילה של הנפגעת, הרשלנות התורמת וגזר על הנאשם 7 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

רע"פ 7208/14 **מרגוליס נ' מדינת ישראל**, שם דובר בנאשם שסטה וגרם לחבלות של ממש אצל 3 נוסעים, בדמות שבר בשן ודימום בשפתיים, שברים באגן, בלסת ובירך, הנשמה וניתוח. גזר הדין כלל 10 חודשי פסילה בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, פסילה על תנאי וקנס.

לסיכום, אזכיר את דבריו של כב' השופט סעב בעפ"ת 20418-06-11 חוסני מורד נ' מדינת ישראל:

"כידוע רמת הענישה נקבעת בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה ובהתחשב בנתונים רבים, על כן, קשה לומר כי קיימים שני מקרים זהים או דומים עד למידה שניתן להקיש מעונש במקרה אחד לעונש הראוי במקרה שני, ולכן שוקל בית המשפט כל מקרה ונסיבותיו ומנסה להתאים את העונש הראוי וההולם לנאשם שבפניו, תוך מתן ביטוי למכלול שיקולי הענישה הן אלו לקולא והן אלו לחומרא"

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, אתחשב בנסיבות המפורטות בסעיף 40 א לחוק העונשין.

מדובר בנאשם אשר עברו התעבורתי מקל מאוד, הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2007, לחובתו 5 הרשעות קודמות, כולן ברירות משפט.

הנאשם נטל אחריות בהזדמנות הראשונה והודה בגרימת התאונה ובתוצאותיה.

הנאשם הביע חרטה כנה וסיפר על נסיבותיו האישיות המשפחתיות המצדיקות את ההתחשבות בו.

עוד סברתי שיש להביא בחשבון העונש גם את העובדה שתיק החקירה נחקר באופן דל וזאת בשל כך שהבוחן יצא אל מקום האירוע, אלא בחלוף חודשים ארוכים מיום המקרה.

צודק ב"כ הנאשם בטענותיו כי אי חקירת התיק כראוי יש בה כדי לפגוע בבירור טענות ההגנה אותן העלה הנאשם כגון: שדה ראייה לקוי ביום האירוע ובשעת התאונה, מקום הפגיעה של הולכת הרגל שלא על מעבר החציה ומהירות נסיעתו של הנאשם, שלטענתו הייתה איטית ומתאימה לתנאי הדרך.

בהתחשב בכל אלה, במידת הרשלנות שצוינה יחד עם הפגם החקירתי שהובא לידיעתי, מידת הפגיעה של הנפגעת, עברו המקל מאוד של הנאשם והודאתו המיידית, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **קנס בסך 700 ₪ או 2 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.**
2. **פסילה בפועל לקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים ו - 15 ימים.**
הפסילה בפועל תחל לא יאוחר מיום 1.7.18 ועל הנאשם להפקיד את רישיון נהיגתו במזכירות בית המשפט לתעבורה באשדוד לא יאוחר מהשעה 13:00.
- מובהר לנאשם כי ישנה חשיבות בהפקדת הרישיון שכן ימי הפסילה יוחלו להמנות רק מרגע ההפקדה.**
3. **פסילה לקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.**
4. **אני קובעת פיצוי לנפגעת העבירה הגברת חזן חוה ת.ז. 012713194 בגובה של 3,000 ₪.**
הפיצוי ישולם ב - 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.2018.

זכות ערעור כחוק.

**ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ח,
29/01/2018 במעמד הנוכחים.
ליאת שמיר הירש, שופטת**